

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ
The Development of Reading and Spelling Ability in the Thai Language
Department Entitled Un-orthographic Thai Spelling for Grade 3 Students
by using Reading and Spelling Exercises

¹พีรุตต์ดา พิมาลัย และ ²นิลรัตน์ โคตะ

¹Peerutda Pimalai and ²Nilrat kota

^{1,2} สาขาวิชาการศึกษา วิชาเอกการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

^{1,2} Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

¹E-mail: peerutda6760@gmail.com, ²E-mail: noinin41@gmail.com

Received 21/01/2026 | Revised 07/02/2026 | Accepted 12/02/2026

บทความวิจัย (Research Article)

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง 2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 12 แบบฝึก 4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ทดสอบสมมติฐานใช้วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 96.17/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$) ($\sigma = 0.55$)

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ; ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา; การอ่านและการเขียน

Abstract

This research aimed to 1) Develop lesson management using exercises entitled un-orthographic Thai spelling for Grade 3 students to be effective according to the criteria 80/80 2) Compare the reading and spelling abilities of the students before and after learning using reading and spelling exercises entitled un-orthographic Thai spelling and 3) Investigate the satisfaction of the students towards learning management using reading and spelling exercises entitled un-orthographic Thai spelling.

The research instruments included : (1) Lesson plans for the Thai language learning area, topic Consonants not matching the standard, totaling 12 lesson plans and 12 hours. (2) Pre and post-test measuring reading and spelling abilities, consisting of 20 multiple-choice questions. (3) Reading and spelling skills practice sheets, totaling 12 sheets. (4) Student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis are mean, standard deviation, and percentage. The hypothesis was tested using the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test. The findings were as follows

(1) The efficiency of learning management using reading and spelling exercises entitled un-orthographic Thai spelling was 96.17/95.00, which was higher than the settled criteria 80/80.

(2) Grade 3 students had reading and spelling ability after learning higher than before learning, statistically significant at the level of .01.

(3) Grade 3 students had the highest satisfaction towards the learning management using reading and writing exercises at the highest level ($\mu = 4.73$) ($\sigma = 0.55$)

Keywords: Exercises; Un-orthographic Thai Spelling; Reading and writing

บทนำ

ภาษาไทยไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีในสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมทรงคุณค่าที่หล่อหลอมอัตลักษณ์และเอกภาพของชาติอย่างลึกซึ้งในโลกยุคใหม่ ภาษาไทยคือกุญแจสำคัญในการเข้าถึงองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ช่วยให้เท่าทันเทคโนโลยีและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาชีพ ขณะเดียวกันยังเป็นสื่อกลางที่สะท้อนภูมิปัญญาและสุนทรียภาพของบรรพบุรุษ การศึกษาและสืบสานภาษาไทยจึงเป็นภารกิจสำคัญในการรักษาเกียรติภูมิและรากเหง้าของชาติให้คงอยู่สืบไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้และทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถอ่าน

เขียน ฟัง และพูดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ การศึกษาภาษาไทยมุ่งเน้นการปลูกฝังกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล และสร้างสรรค์ ผ่านการสร้างนิสัยรักการอ่านและการเขียนเพื่อแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของภาษาและภูมิปัญญาทางวรรณคดีอันเป็นมรดกชาติ หัวใจสำคัญคือการนำทักษะภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อสารได้ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล ซึ่งเป็นการสืบสานเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยให้ดำรงอยู่อย่างมีเกียรติและภาคภูมิใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งนักเรียนควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากทักษะการฟัง การดู และการพูด ผ่านกระบวนการคิดและการเรียนรู้ทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพัฒนาการและความพร้อมของแต่ละบุคคล การพัฒนาทักษะเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง อ่านเป็น เขียนเป็น และสามารถให้ทักษะการอ่านและการเขียนในการสื่อสาร แสวงหาข้อมูล รวมถึงเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง ทั้งยังสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการต่าง ๆ ผ่านภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้ ทักษะการอ่านและการเขียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน และสามารถดำรงตนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552)

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยเฉพาะเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีความซับซ้อนและท้าทายต่อผู้เรียน แบบฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนรู้มาแล้วอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และฝึกฝนทักษะความชำนาญในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราจะช่วยลดความสับสนและข้อผิดพลาดในการใช้สะกดคำ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและพัฒนาทักษะการอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากการฝึกประสบการณ์ในสถานศึกษา ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยภายในห้องเรียน เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือนักเรียนยังมีปัญหาในการจำตัวพยัญชนะ การสะกดในคำที่ยากและซับซ้อน เนื่องจากบางคำมีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราหลายตัว ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเลือกใช้ตัวสะกดที่ถูกต้อง ส่งผลให้การอ่านและการเขียนไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องนำรูปแบบและเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงได้นำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการพัฒนาด้านการอ่านและเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นระบบ เกิดความรู้ ความเข้าใจในการใช้ตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง และมีทักษะการอ่านและการเขียนที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การทบทวนวรรณกรรม

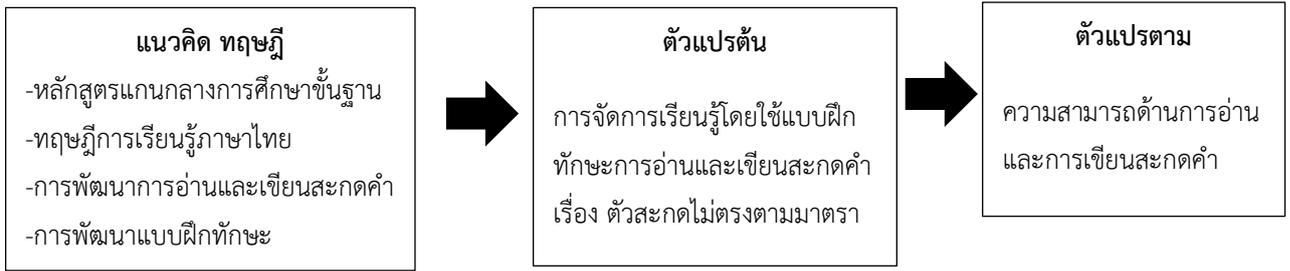
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องเมื่อสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่สำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ ในส่วนของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ หรือนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทสังคมในท้องถิ่น ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยได้ กำหนดไว้ 5 สาระ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะแบบองค์รวม โดยใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสร้างความรู้เพื่อการตัดสินใจและ แก้ปัญหา ควบคู่ไปกับการเขียนที่สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิชาการ ขณะเดียวกันก็เน้นให้ผู้เรียนมีวิจรรย์ญาณในการฟังและดู เพื่อถ่ายทอดความคิดความรู้สึกได้อย่าง สร้างสรรค์นอกจากทักษะการสื่อสารแล้ว ผู้เรียนยังต้องเข้าใจธรรมชาติและหลักภาษาไทย เพื่อรักษาไว้ เป็นสมบัติของชาติ พร้อมทั้งสามารถวิเคราะห์และเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำข้อคิด จากภูมิปัญญาเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างยั่งยืน

การเขียนสะกดคำเป็นวิธีการเรียงลำดับอักษรภายในคำเพื่อให้สามารถเปล่งเสียงได้ชัดเจนและสื่อ ความหมายได้ถูกต้องตามความต้องการของผู้เขียน การที่คำถูกเขียนอย่างถูกต้องตามหลักการสะกดคำจะ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถถอดรหัสและทำความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างไม่ผิดพลาด ความชัดเจนในการออกเสียงที่ เกิดจากการสะกดคำที่แม่นยำยังส่งผลต่อความเข้าใจในการสื่อสารด้วยวาจาด้วย ดังนั้น การให้ความสำคัญ กับการเขียนสะกดคำจึงไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาทักษะการ อ่านและการสื่อสารโดยรวม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในสังคม (วรรณิ โสม ประยูร, 2549)

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างทักษะ กระบวนการคิด และความเข้าใจของผู้เรียนได้ อย่างเป็นระบบ โดยผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแบบฝึกอย่างเป็นลำดับ ทำให้สามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองและเกิดความมั่นใจในการเรียนรู้มากขึ้นซึ่ง สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 54-55) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนเนื้อหาและสร้างความ ชำนาญในเรื่องที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยลดช่องว่างของความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ ละคน โดยสามารถปรับความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและใช้ประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพอีกด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย ใช้ one-group pretest posttest design

กลุ่ม	ก่อนเรียน	การทดลอง	หลังเรียน
นักเรียน	O ₁	X	O ₂

เมื่อ O₁ คือ การทดสอบก่อนเรียน
 X คือ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ
 O₂ คือ การทดสอบหลังเรียน

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเล่าวีทยาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 22 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง ไม่รวมก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ จำนวนเต็ม 20 คะแนน มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ 5 ด้าน คือ 1) จุดประสงค์ 2) เนื้อหา 3) รูปแบบ 4) การใช้ภาษา และ 5) การวัดและประเมินผล จำนวน 12 แบบฝึก ประกอบด้วย แม่ก ก แม่ก ด แม่ก น และแม่ก บ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ท โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2565) โดยประเมินทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาและสาระสำคัญ ด้านรูปแบบและความน่าสนใจของแบบฝึก เพื่อสะท้อนถึงระดับความพึงพอใจของนักเรียนในแต่ละด้านอย่างครอบคลุม โดยมีระดับการประเมิน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ จากเอกสารทางวิชาการ มาเป็นฐานในการวิเคราะห์และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เน้นการแก้ปัญหาและยกระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

2) ศึกษาหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กำหนดสาระการเรียนรู้ และแนวทางการพัฒนาเนื้อหาให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน

3) กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และการวัดผล โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังวิชาภาษาไทย และออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำได้อย่างครบถ้วน

4) วิเคราะห์ความสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วย มาตราตัวสะกด

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 12 แผน แยกตามเนื้อหาต่าง ๆ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนการวัดประเมินผล เครื่องมือ และเกณฑ์ที่ใช้วัดประเมินผล โดยปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

6) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์คุณภาพตั้งแต่ 3.51–5.00 จะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ ผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.04 ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมมาก

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านนางเม้ง ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพสมบูรณ์แล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองจริง กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านเล่าวิทยาคาร จำนวน 22 คนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ควบคู่ไปกับการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านเล่าวิทยาคาร โดยครอบคลุมทั้งวิสัยทัศน์ พันธกิจ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน รวมถึงหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อนำมาสังเคราะห์ร่วมกับคำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลทั้งหมดนี้จะช่วยให้การกำหนดขอบเขตเนื้อหาและการสร้างแบบทดสอบมีความถูกต้อง แม่นยำ และเหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษา

2) ศึกษาทฤษฎี เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ได้แก่ ทฤษฎีการวัดผล การสร้างแบบทดสอบที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัย และหลักการเขียนข้อสอบที่มีคุณภาพ

3) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยปรับความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมกับที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีของ Rovinew and Hambleton

6) วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทางเนื้อหาที่ใช้ได้ (สมนึก กัททิตยธนี, 2553: 220) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ มีค่าเท่ากับ 4.85

7) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเล่าวิทยาคาร ที่ได้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปแล้ว

8) วิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ พบว่ามีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.60

9) วิเคราะห์หาค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร Kr-20 คูเดอร์-ริชาร์ดสัน พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งอยู่ในระดับความเชื่อมั่นสูง

10) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ ฉบับจริงที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 12 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะอย่างรอบด้าน ครอบคลุมทั้งแนวทางการเรียนรู้ภาษาไทย การออกแบบกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ และหลักการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากตำราและงานวิจัยเพื่อวางรากฐานการพัฒนาแบบฝึกให้มีคุณภาพ ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน พร้อมทั้งปรับประยุกต์กิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

2) กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และการวัดผล โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังวิชาภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหา และกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่สามารถประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำ

3) ออกแบบโครงสร้างและแบบฝึกทักษะ โดยจัดทำโครงสร้างเวลาและแบบฝึกทักษะโดยใช้หลักการออกแบบแบบฝึกทักษะ 5 ด้าน ประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา การวัด

และประเมินผล จัดทำโครงสร้างและแบบฝึกทักษะ จำนวน 12 แบบฝึกที่แยกตามเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมหัวข้อสำคัญของตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ประกอบด้วย แม่กก แม่กด แม่กน และแม่กบ

4) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้เนื้อหาที่หลากหลายและกิจกรรมที่น่าสนใจ และกำหนดวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและสามารถเรียนรู้การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน นำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 4.85–4.90

5) นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านนางมั่ง ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาข้อบกพร่องก่อนที่จะจัดพิมพ์เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ และนำไปใช้สอนจริงกับกลุ่มเป้าหมาย

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัดในด้านเนื้อหาและสาระสำคัญ ด้านรูปแบบและความน่าสนใจของแบบฝึก ด้านประโยชน์ที่ได้รับและการนำไปใช้

2) สร้างข้อคำถามและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความเชื่อมั่นแบบสอบถามด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเล่าวิทยาคาร จำนวน 22 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำเครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

3. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ จากนั้นบันทึกคะแนนที่ได้
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง
5. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ดำเนินการทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ จากนั้นบันทึกคะแนนที่ได้เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป
6. ผู้วิจัยให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
7. นำข้อมูลคะแนนที่ได้จากการทดลองวิจัยไปวิเคราะห์และอภิปรายต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ตามสูตร E_1/E_2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) เนื่องจาก การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนจึงนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะในชั้นเรียนที่ทำการเรียนการสอน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจึงเลือกใช้สถิติทดสอบนี้
3. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ได้ผลดังตารางที่ 1
- ตารางที่ 1** แสดงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการ	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน	μ	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	120	22	115.41	96.17
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	22	19.00	95.00
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2)	96.17/95.00			

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 96.17/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ด้วยการทดสอบ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test)

ช่วงการ วัดผล	n	คะแนน เต็ม	μ	σ	Z	Asymp Sign. (2 – tailed)
ก่อนเรียน	22	20	6.18	1.71	-	.001
หลังเรียน	22	20	19.00	1.02	4.123 ^b	

**** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01**

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.71 และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 เมื่อตรวจสอบพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ที่	รายการประเมิน	μ	σ	ความพึง พอใจ
1.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ	4.91	0.29	มากที่สุด
2.	นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนด้วยสื่อที่แปลกใหม่	4.86	0.35	มากที่สุด
3.	นักเรียนชอบตอบคำถามจากการอ่านและการเขียนคำในตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	4.36	0.58	มากที่สุด
4.	นักเรียนชอบอ่านสะกดคำและเติมคำในช่องว่าง	4.73	0.46	มากที่สุด
5.	นักเรียนชอบเรียนด้วยสื่อที่มีสีสันสวยงาม	4.77	0.43	มากที่สุด
6.	การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ช่วยให้ฉันสามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.73	0.46	มากที่สุด
7.	การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	4.64	0.49	มากที่สุด
8.	การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับฉันละเพื่อน ๆ	4.59	0.50	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	μ	σ	ความพึงพอใจ
9.	การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ทำให้ฝึกคิดคำใน ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราและการอ่านการเขียนได้ ถูกต้องขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
10.	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาไทย	4.68	0.48	มากที่สุด
	รวม	4.73	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้ฝึกคิดคำใน ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราและการอ่านการเขียนได้ถูกต้องขึ้น ($\mu = 5.00$) ($\sigma = 0.00$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ($\mu = 4.91$) ($\sigma = 0.29$) และนักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนรู้ด้วยสื่อที่แปลกใหม่ ($\mu = 4.86$) ($\sigma = 0.35$) ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ($\mu = 4.64$) ($\sigma = 0.49$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 96.17/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ อาจเป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมกับนักเรียน ลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และมีการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แบบฝึกยังเน้นการฝึกเขียนสะกดคำซ้ำหลายครั้ง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านความรู้และทักษะการเขียน รวมทั้งใช้สื่อและรูปภาพประกอบแบบฝึกทำให้เกิดความเข้าใจง่ายและน่าสนใจ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้สูง สอดคล้องกับแนวคิดของ สาวิตรี วรพิทย์เบญญา (2560) เรื่อง การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแจ้คอนวิทยา จังหวัดลำปาง พบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจำนวน 6 เรื่อง มีประสิทธิภาพสูงถึง 85.83/89.63 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา อธิธา (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แบบฝึกทักษะดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงถึง 93.34/89.0 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บพิศ วังหนองเสียว (2558) ที่พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.86/87.50

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบ แบบฝึกเสริมทักษะที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างแท้จริง โดยนักเรียนรับรู้ได้ว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้และปฏิบัติในแบบฝึกนั้นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่ต้องเรียนและสอบในห้องเรียน อีกทั้งแบบฝึกยังส่งเสริมการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถผ่านภาระ

งานและชิ้นงานที่หลากหลาย ไม่ใช่เพียงแค่การทำแบบทดสอบเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบทำซ้ำ (Drill and Practice) ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษา การที่คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสะท้อนให้เห็นว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่สามารถใช้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเรื่องดังกล่าวได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร บุคต้อ้วน (2564) ที่ศึกษา เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ มาตรฐานตัวสะกด เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐณี ศรีคำ (2559) ที่ศึกษา เรื่องการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ งานวิจัยของ (Clanton (1997) ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลการสอนสะกดคำด้วยวิธีการตัดอักษรพบว่า คะแนนสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภายในกลุ่มทดลองพบว่า คะแนนหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่านวัตกรรมการตัดอักษรช่วยพัฒนาทักษะการสะกดคำของผู้เรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นผลมาจากแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเหมาะสมกับผู้เรียน โดยช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องซ้ำ ๆ อย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำรูปแบบการสะกดคำได้ดีขึ้น การออกแบบแบบฝึกที่หลากหลายและน่าสนใจช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย และเกิดความมุ่งมั่นในการทำแบบฝึกจนเกิดพัฒนาการด้านทักษะการสะกดคำอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้แบบฝึกมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าแบบฝึกนั้นเป็นประโยชน์และท้าทายในระดับที่พอเหมาะ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รชยา ภูตะมาตย์ (2559) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.27, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร บุคต้อ้วน (2564) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ วันมี (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะดังกล่าวโดยรวมอยู่ในระดับมาก

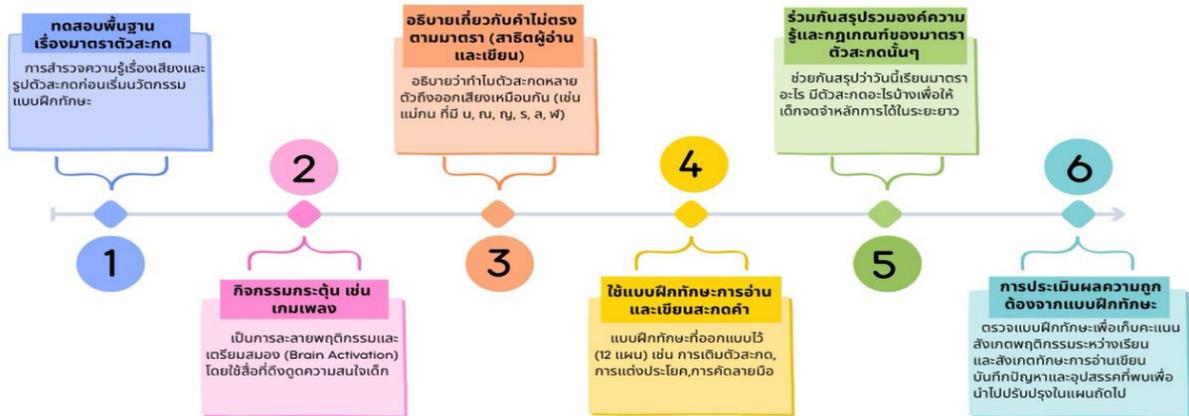
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ กระตุ้นความสนใจของนักเรียน มีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ทำให้นักเรียนเข้าใจ

เนื้อหามากขึ้น ส่งเสริมให้จดจำตัวสะกดได้ดีขึ้น ดังนั้นการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ จึงควรคำนึงถึงกระบวนการดังต่อไปนี้

- 1) ทดสอบพื้นฐานเรื่องมาตราตัวสะกด
- 2) กิจกรรมกระตุ้น เช่น เกมเพลง
- 3) อธิบายเกี่ยวกับคำไม่ตรงตามมาตรา (สาธิตผู้อ่านและเขียน)
- 4) ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ
- 5) ร่วมกันสรุปรวมองค์ความรู้และกฎเกณฑ์ของมาตราตัวสะกดนั้น ๆ
- 6) การประเมินผลความถูกต้องจากแบบฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์และนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ครูผู้สอนควรใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ควบคู่กับการสอนในชั้นเรียน โดยอธิบายวิธีการทำและทบทวนคำสั่งให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนลงมือทำ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดกิจกรรมควรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการฝึกทักษะ โดยใช้เวลาเพียงพอสำหรับผู้เรียนแต่ละคน และมีการเสริมแรงทางบวก เช่น การชมเชยหรือการให้กำลังใจ เพื่อกระตุ้นความมั่นใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้
3. เนื้อหาและข้อความในแบบฝึกเสริมทักษะควรจัดทำให้กระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย พร้อมกำหนดลำดับขั้นตอนการฝึกที่แน่นอน และให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. จำนวนแบบฝึกในแต่ละครั้งควรอยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย และสามารถฝึกทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะในหัวข้ออื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การใช้คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ หรือการอ่านจับใจความ พร้อมทั้งเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ระหว่างการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนรูปแบบอื่น

2. ควรศึกษาความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนรายบุคคล เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแบบฝึกที่เหมาะสมกับระดับความสามารถที่แตกต่างกัน
3. ควรพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ การฟัง การพูด และการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมและเชื่อมโยงไปสู่ทักษะการเขียนที่มีคุณภาพ
4. ควรมีการประยุกต์พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะไปสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และในระดับชั้นที่สูงขึ้น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ปรับปรุง 2561*. สืบค้นเมื่อ 2561, มีนาคม 13. <http://www.mengrai.ac.th/ebooktrain/sara.doc> .)
- จิราพร บุคต้อวน. (2564). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยสกลนคร.
- ณัฐณี ศรีคำ. (2559). *การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงมาตราแม่ กด สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทศบาลประตูลี อำเภอเมืองลำพูน*. (การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- เนาวรัตน์ นามเสริฐ. (2560). *ทักษะและการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- บพิธ วังหนองเสียว. (2558). *การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรการตัวสะกดโดยใช้แผนการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2565). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปาลิดา อธิตา. (2564). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. โรงเรียนบ้านมุเซอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- รชยา ภูตะมาตย์. (2559). *การวิจัยและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอน การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง.
- สาวิตรี วรพิทย์เบญญา. (2560). *การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*

- ปีที่ 5 กลุ่มเครือข่ายโรงเรียนทุ่งผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ลำปาง เขต 3.
(วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการสอนภาษาไทยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
อัจฉรา ชิวพันธ์. (2552). *อ่านเขียนกับลูกสุก แบบฝึกส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนภาษาไทย
เล่ม 2 สะกดคำ จำความหมาย กระจายคำ*. กรุงเทพฯ: อักษรโกลบอลเอด.
- Clanton. (1997). *The effectiveness of the letter-cloze procedure as a method of teaching
spelling (Doctoral dissertation)*. Dissertation Abstracts International, 38(5), 2690–
2691-A.